

משה

לא רבנו, סתם אחד העם
3 בדצמבר 2014

לפני 100 שנה, עלה לארץ איש אחד,
קראו לו משה.
האמת שקראו לו מישה
אבל הוא לא רצה יותר להיות רוסי,
הוא רצה להיות ישראלי.
אז שינה ת'שם.
סבא שלו היה רב גדול ברוסיה, אבל הוא?
לא רצה להיות בחור ישיבה לבבן חלשלוש.
אז שינה את הדת שלו לחילונית.
משה זרק את ספרי הקודש,
לקח מעדר בידיים,
והתחיל לעדוד בשדות.
לאט לאט היבלות והפצעים בנו לו ידיים חדשות,
לב חדש ובית.

* * *

והיו את הערבים והפרעות, אז משה למד בלילות
לרכב על סוס ולירות בנשק.
בבוקר רצה להתפלל לאלוהים שירד קצת גשם,
שישקה את השדות שזרע, שיהיה מה לאכול,
אבל לא הבין לאיזה אלוהים הוא אמור להתפלל.
משה היה חילוני.

משה לא היה רבנו. סתם אחד העם.

ועוד עולה חדש מרוסיה – בלי קשרים, בלי
הסתדרות ובעיקר בלי אלוהים.
מה הביא אותו לכאן? ומה גרם לו לריב עם
היהדות של עצמו למרות שלא חבש כיפה?

לפני 100 שנה באו לארץ כמה עשרות אנשים,
יוצאי דופן ורגילים לחלוטין.

לימים קראו להם "חלוצים".
 לא היה בהם שום ניצוץ אלוקי או
 סגולות משמיים,
 הם היו אנשים רגילים לגמרי, בשר ודם.
 רק דבר אחד היה בהם מיוחד: חילונים גמורים
 שנקבעה בליבם אמונה ואהבה לארץ ישראל.
 עברו שנים,
 בנו מה שבנו,
 מתו מה שחלו
 וחוקקו מה שחוקקו –
 בסוף קמה להם מדינה.

* * * *

על מה חשבו העולים הרוסים האלה שבאו
 לבנות את הארץ?
 איזו חוקה רצו לחוקק כאן,
 איזו זכות,
 איזה אבות,
איזו יהדות ואיזו זהות??

100 שנה אחרי זה, מפורדים וכועסים, אנחנו
עדיין לא יודעים למה אנחנו כאן,
 אנחנו לא יודעים מה אנחנו רוצים
 ובעיקר לא מסכימים על ההגדרה של:
 "מה זה יהודי?"
 אז המצאנו חוקי יסוד
 וימנים ושמאלנים
 ואם אין מלחמה באויב משותף,
 אנחנו נלחמים אחד בשני.

משה כבר מזמן מת.
מאיזו מלדיה או מלחמת ששת-הימים
**לא חסרות סיבות למות בארץ הזאת,
בעיקר חסרות סיבות לחיות.**

* * *

משה וחבריו הקימו קיבוצים, הקימו ערים.
ביחד לא הצליחו להסתדר
אבל גם לבד, היום, בין 4 קירות ומחשב
לא מודגש שמד האושר לא עולה. להפך.
אז אולי לעבור למדינה אחרת? שם המילקי
יותר זול, אולי להתגרש, למצוא אישה אחרת, או
כמה, לקחת כדורים, למצוא משהו לעשן,
אולי עוד תואר? או ללמוד משהו לנגן?
מה, מה ייתן סוף סוף למשה וליהודים
הדגשה של מילוי בחיים???

* * *

משה זה אתם, זה אני,
זה כל אחד שיש בו
איזה חלוץ פנימי או רבנו.
זה כל אחד שלא יודע למה
אבל חשוב לו להיות כאן,
דווקא כאן,
להיות שותף לחוקה של חיינו,
בלי הצורך לשבת בכנסת,
אלא פשוט על ידי אהבה
ואמונה ומעשים פשוטים וטובים
של אנשים בשר ודם.

משה זה כל אלה שעוד נשאר בהם ניצוץ חיים,
**שמאמינים בכל ליבם שאפשר להפריח
כאן את השממה והשעמום,**
את הריקנות והתסכול,
זה אלה שמשהו בהם שמח כשהוא שומע את
המילה "אחי", ועוד יותר כשהם שומעים את
צמד המילים "עם" ו"ישראל".
הם, אתם - האנשים שאני רוצה סביבי,
**להקים יחד איתכם את המדינה מעפר,
להיות עם.
חופשי.
בארצנו.**

עם, חופשי, בארצנו, ציון וירושלים

שיתוף

תגובה

לייק

